

dobri vrtnar« v 3 dejanjih ponovijo v Gornji Sv. Kungoti v Prosvetnem domu udje Prosv. kat. društva v Gornji Sv. Kungoti v nedeljo dne 4. marca, popoldne ob pol štirih, z burko »Strahovica«. Iskreno vabljeni vsi od blizu in daleč, da vidite biser dramske umeinosti! Ker je ravno tudi patrocinijski sv. Kungote, Vas iskreno vabimo, da pridete! Žal ne bode prav nobenemu.

Selnica ob Dravi. Čitalnica ima v nedeljo dne 4. marca, popoldne ob treh, svoj redni občni zbor, na katerem bomo pregledali svoje delo in napravili načrt za bodoče delo. Vsi dobromisleči vljudno vabljeni! — Odbor.

Podvinci pri Ptaju. Že skoraj celo zimo se naši podvinski fantje po večerih zbirajo v veliki hiški pri Horvatovih ter se pod vodstvom g. Fr. Petka pridno vadijo v petju. Vsi smo z velikim zanimanjem spremljali to njihovo prizadevanje ter čakali, kako se bo razvil njihov pevski dar. Kar začudili smo se, ko smo dočakali njih prvi nastop v javnosti. Preteklo nedeljo so v župnijski cerkvi pred g. župnikom prav gladko povedali krščanski nauk v sv. spovedi, nato so pa zapeli moški zbor: »Jezus, tebi naj živim« in potem mešani zbor: »Oče naš«. Drugi dan na pokopališču pri pogrebu g. Franca Petrovič pa žalostinko »Vigred se povrne«. Res moramo reči, da sta bila oba nastopa prav lepa. Vsi so hvalili lepoto izvajanja. Prav čestitati vam moramo. Bravo, fantje! Le tako naprej! Tudi drugi se jim še pridružite in po drugih vaseh se tako združite, pa tako lepo zapojte, kakor so naši Podvinci.

čari. Sedaj se baje pripravljajo za igro »Slehernik«. Jim želimo tudi pri igri obilo uspeha. Vsi bomo šli gledat.

Ormož. Tomaževsko Katoliško izobraževalno društvo priredi v Kletarski dvorani v Ormožu v nedeljo dne 4. marca ob pol štirih popoldne zgodovinsko igro iz 16. stoletja »Črni križ pri Hrastovcu«. Ker je snov zajeta iz naše domače slovensko-goriške zgodovine in opisuje temne čase sežiganja in preganjanja čarovnic, ne bo gotovo nobenemu žal, ako se omenjene igre udeležijo. Domačini in sosede, pridite!

Št. Ilj pri Velažu. Ob nenavadno številni udeležbi se je vršil dne 28. januarja občni zbor našega prosvetnega društva, ki ga je otvoril in vodil naš vrli in dolgoletni predsednik Dolinšek Blaž. Iz tajniškega poročila posnamemo razveseljivo novico, da je članstvo društva poskočilo na 155 in da se še vedno oglašajo novi. Poročilo je med drugim poudarjalo namen prosv. društva ter odločno odklanjalo otročje želje ljudi, ki so daleč proč od društva, ki bi pa radi, da bi postalo društvo nekaka komedijantska družba za izžemanje prebivalstva najbrž po vzgledu potujočih sestradanih komedijantov. Pri volitvi je bil soglasno izvoljen s par izjemami dosednji odbor. Izvoljeni so nam poroč, da bo društvo svoje delo nadaljevalo z vneto in uspehom, da privabi pod svoje okrilje tudi take, ki stojijo še nezaupno ob strani.

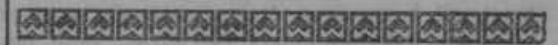
*

bila Julčka vsako jutro ob petih že v baziliki Matere Milosti. Doma pa je bila pri vsakem delu pridna kot mravlja. Naša Julčka je bila nekaka druga mati številni deci pri hiši, kjer je nad 40 let vršila svojo službo. Otroci pa so jo tudi vzljubili kakor lastno mater. Z nekimi posebnimi ponosom gleda Julčka na svoje »cartle«: jurista Frančka in Cirilka in vrtnarja Joškota, ki so ji posebno zrastle na srce. Za otroke bi naša Julčka vse žrtvovala. Takih Julčk je dandanes pač zelo malo na svetu. Naša jubilarica je rodod od Sv. Petra pri Mariboru, od koder je že v rani mladosti šla v mesto. Služb ni spreminjala, kakor se to žal dogaja med služkinjami. Ostala je pri

Iščete službo?

Teško jo boste našli osebno. Obiščite v enem tednu 30.000 družin 100.000 čitateljev, vmes bo gotovo tisti, ki Vas potrebuje!

hiši in zato pa tudi sedaj, ko so ji moči popustile, uživa zaslužen pokoj. Naši dobrosrčni Julčki iskreno čestitamo k 80letnici!

Kotlje. Komaj sta pretekla dva meseca, odkar je ogenj uničil domačijo kmetu p. d. Pavlu v Brdinjah in že je ista nesreča zadela tudi njegovega soseda Florijana Kamnik, p. d. Zagernika v Brdinjah. Dne 14. februarja, okoli 10. ure popoldne se je od dimnika vnelo podstrešje hiše in ker je vlekel precej močan veter, se je ogenj hitro razširil na celo poslopje. Pogorela je hiša in hlev ter uta za seno. Ljudem, ki so prihiteli na pomoč, se je posrečilo rešiti vsaj hišno opravo.

Vuhred. Pokopali smo 29 let starega veleposesnika g. Karla Kovača. Že več let je bolehal na sušici. Večino lanskega leta je preživel v mariborski bolnišnici in pa v zdravilišču za jetične na Golniku, dokler ga niso meseca novembra pripeljali domov, kjer ga je večkrat obiskal slovenjgraški zdravnik g. dr. Radšel. Ob grobu so mu spregovorili: domači g. župnik, šolski upravitelj, narodni poslanec in zastopnik lovskega društva. Lovci so oddali častni pozdrav s streli in z rogom, pevci domačega pevskega zbora so zapeli žalostinko. Naj v miru počiva!

Gornja Sv. Kungota. Tukaj je izstopila iz katoliške cerkve gđ. Jožefa Brus, posestniška hči na Plintovcu. Poročila se je s protestantom g. Leisom, posestniškim sinom na Plintovcu.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Neopaženo kakor tat se je prikradla k nam na Vardo bela žena ter nam ugrabila v enem tednu kar dve priljubljeni osebi. Prvi je bil 29letni mladenič Franc Fanecl. Takoj za njim pa se je oglašila smrt v občeznani Ježevi hiši, kjer jim je po-

Maribor. (80letnica pridne služkinje.) Pri Zebotovih v Mariboru imajo služkinjo, ki je nedavno obhajala svoj 80. rojstni dan. To je Julka Zumer. Nad 40 let že služi zvesto pri tej hiši. Tako zveste in pridne služabnice, kakor je Žumrova Julka, jih je malo v sedanji dobi. Že od nekdaj združuje Julka pridnost, vestnost in poštenost z globoko vernostjo. Moli in delaj, je bilo Julkino glavno pravilo celo življenje. Dokler ji moči niso popustile, je

stane jasen, če si predstavimo poleg uporabe v notrajnosti države izvoz. V zadnjem predvojnem letu so izvozili Nemci raznega orodja letno za 50 mil. mark. V zadnjih letih je trpel orodni izvoz zelo radi krize in vendar je vrgel leta 1932 23 mil. mark. Inozemstvo je izdalo za nemške sekire 9½ mil., za dleta in stružna železa 2 mil., za ročne žage 3¼ mil., za cirkularke 2 mil., za pile 2¼ mil., za klešče 2.8 mil., za svedre 5¼ mil., za kladiva in vijačna stajala 700.000 mark.

Londonski ples za služinčad v zamenjanih vlogah.

V pustnem času se vrši v Londonu vsako

čega v nočni temi po močvirju. Cigani in Vida so spogledovali eden drugega, dokler se ni izmotal iz bičevja starikav možak z gorečo plamenico. Prišlec in konjik sta se spoznala pri prvem srečanju z očmi in vedela, pri čem da sta. Stari cigo Brajdič se je poklonil globoko gospodarici Vidi, proseč jo pojasnila glade njenega nenavadnega pojava v tako nevarnem kraju ob kručevski strani Mure. Pomagal je poznemu gostu s konja in poslušal napeto povest o ugrabitvi in pobegu. Cigan je kar migal z ušesi od zadovolja, ko je čul, kako je pomagal zgolj slučaj Vidi, da se je izvlekla iz kručevske pasti, a zašla v — cigansko! Peklensko hudobno so se mu iskrile oči ob koncu begunkinih doživljajev. Znanka ga je še prosila za nadaljnji nasvet in pomoč v noči na močvirnih tleh. Ciganska in maščevalna duša, koj je iztresel iz svoje torbe edini rešilni načrt.

Marku Brajdiču je bilo znano do pičice natančno, kako in kedaj so ugrabili Vido Godrnjevi Kruci. Bil je priča požiga Bakovcev in sedaj — sedaj je poslalo nebo baš njemu Vido, da se osveti na njej njenemu očetu za brce in batine!

Pri spominu na starega Ropoša, hudoba cigan-

ska, ni vzrojil, ni se lotil vidno maščevanja, ampak pod krinko najbolj udanega prijatelja v pripravljeno-sti: tvegati za rešitev pod solncem najlepše mladenke celo življenje! S skrbečim glasom je dopovedoval Vidi, da preko Mure nikakor več ne more. Reka je tako zastražena od razpaljenih Krucev, da bi jim ne ušla niti miška. Ker Veržejka ni razumela vzroka zastražitve, ji je razložil na dolgo ter široko strašni maščevalni napad veržejskih strelcev na Bakovce. Požig in pokolj v tem selu pomenjata za Kruce vojno napoved celemu Murskemu polju.

Se on — nepristranski glavnik ciganske družine Brajdičev se je umaknil pred jezo Krucev v nedostopne močvare krog Hotiških mlak. Ako bi padla Vida živa Krucem v roke, bi jo nasadili na drenov kol ravno tik ob Muri nasproti Veržeju, na katerem bi umirala celi dan in noč v najgroznejših mukah. Božja prizanesljivost se je polastila njenega konja, da je krenil baš v to smer, kjer je zadela na Brajdiče — stare prijatelje Muropoljcev, ki dolgujejo posebno hvaležnost »Hauptmanovi« hiši. Sedaj v največji sili je priložnost, da poplača stari Marko Veržeju z zaščito Vide, cveta Muropolja, kar je storil trg dobrega

grabila 80 let starega, dobrega očeta Ignaca Jež. Rajni je bil veren, bogaboječ, pošten zakonski mož žene, s katero sta živela 54 let v srečnem zakonu. Bil je dober in skrben oče svojih otrok, katere je vzgajal za dobro kršč. idejo. Dva njegova sinova sta bila cerkovnika župne cerkve, eden je pevec, isto sta bili dve hčerki. Kljub nesrečam, ki so ga zadele, ko sta mu dva sina padla v vojni, eden umrl doma, je bil vedno šaljiv ter je prenašal vse bridkosti boguvdano. Njegov tedenski gost je bil »Slovenski gospodar« čez 30 let. Bodi mu zemljica lahka! Njegovim ostalim naše iskreno sožalje!

Ptuj. K večnemu počitku smo spremili g. Franca Petroviča, posestnika iz Podvinec. Bil je pokojni po telesu in duši prava slovenska korenina; močno vzrastel mož, po postavi največji v vasi. Zaradi njegove dobrote in sposobnosti ga je spoštoval vsak občan. Vsakemu je rad pomagal, bodisi z besedo, bodisi z dejanjem, z vsakim je bil dober in ljubezljiv. Občani so si ga izvolili tudi za župana in je več let vzorno vodil občino Podvinci. Mnogo je skrbel za svojo družino, kakor je bil on sam poln globoke vere, tako je vzgajal ves svoj dom. Svoje lepo gospodarstvo je prav vzorno vodil. Toda vihar podira tudi močne hraste: tako bolezen tudi močnemu Petroviču ni prizanesla, vrgla ga je na bolniško posteljo, in kmalu mu je nemila žena s svojo koščeno roko pretrgala nit življenja. Ogromna udeležba pri pogrebu je pričala, kako priljubljen je bil pokojni Petrovič. Ob odprtem grobu se je od njega poslovil p. Konstantin, fantje iz Podvinec pa so mu zapeli žalostinko »Vigred se povrne«. Bodi Ti lahka naša zemlja! Ostalim naše iskreno sožalje!

Pobrežje pri Ptuj. Na Pepelnico predpoldne je umrl v naši vasi zelo priljubljen kmet Anton Pal, p. d. Hrešov stric. Hotel je iti v mesto po opravkih, pa mu je postalo slabo, pričel je kašljati in zadet od srčne kapi je, položen v sveto olje, izdihnil svojo dušo v starosti 68 let. Pokopali so ga v petek ob 8. uri dopoldne. Pri pogrebnih maši je bila cerkev skoraj polna pogrebcev, kar je pričalo, da so ga vaščani zelo čislali kot pametnega krščanskega, mirnega moža, ki je imel za slehernega dobro besedo. Bodi mu ohranjen ča-

sten spomin, domačim pa izrekamo tem potom naše lekreno sožalje!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pretekli teden so nam naši lepo ubrani zvonovi naznanili žalostno vest, da je preminul Franc Mir, čevljar mojster iz Ilovca. V najlepši mladeniški dobi je podlegel zavratni bolezni, katere kal si je prinesel od vojakov. Bil je mirnega, blagega značaja, priljubljen vsepovsod, zato čutimo bridko izgubo vsi, ki smo ga poznali. Pogreba so se razen znancev in prijateljev in številne množice udeležili tudi zastopniki obrtne zadruge, kateri so rajnemu na lep način izkazali zadnjo čast. Ob grobu so mu pevci pod vodstvom organista g. Bohanca zapeli preslajljivo »Nad zvezdami«, za kar jim iskrena hvala! Počivaj sladko, dragi France, naj Ti bo lahka zemljica domača. Ostalim naše sožalje!

Bereci pri Ljutomeru. Tukaj je umrl po dolgi mučni bolezni, vdan v voljo božjo, dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«, posestnik in zidarski polir Franc Križan. Kako je bil rajni priljubljen pri svojih soobčanih in mnogoštevilnih znancih, se je pokazalo pri veličastnem številu ljudi, ki so ga spremljali na zadnji poti. Tebi, dragi France, želimo in v duhu prosimo Boga, naj ti bode zemljica lahka, Vsemogočni pa bogat plačnik! Iz zaprtega groba ključesh ženi, sinu in hčerkama: Ne jokajte! Vsak sveti križ nam govori, na sodni dan se bomo videli vsi!

Kebelj na Pohorju. Željno že pričakujemo vesele vigredi. Nemila zima se ne gane od nas. Snega je padlo v veliki množini tukaj na Pohorju. Stiskajo nas Pohorci razne težave, zlasti pa gospodarska kriza, davki in bolezni, takozvana influenza, ki jih je že precej spravila pod grudo. Tudi rubeži gospodarskih reči so na dnevnem redu. O denarju ni sluha. Les, drugi pridelki ter živina nimajo prave vrednosti. Če bo dolgo trajala ta gospodarska bolezen, bodo slovenski Pohorci izginili kakor sneg na selucu. — Pretečeni predpust smo imeli samo en par svatov. Poročila se je vrta mladenka Potnik Terezija z mladeničem Selenko Alojzem. Dekleta cerkvenega pevskega zbora so ji zapele podoknico pod vodstvom g. organista Leva. Novoporočencema želimo obilo sreče in božjega blagoslova! Bog živi! mla-

Št. Ilj pri Velenju. Tuk. posestnik Martin Ježovnik je ponesrečil dne 31. jan. Dobil je hude opekline, katerim je čez 10 dni podlegel. Bil je rajni Ježovnik dobrega srca mož, ki je rad pomagal vsakemu, ki se je obrnil do njega, če je le bilo v njegovi moči. Žal, da so se naši tudi ljudje, ki so včasih zlorabljali njegovo dobrotljivost. Pogreba dne 12. febr. se je udeležilo mnogo ljudi, ki so sočustvovali z rodbino rajnega. Zapušča vdovo in 5 otrok. Bodi mu Bog plačnik za vse, kar je storil dobrega v svojem življenju! — Dne 21. jan. sta obhajala tukaj zlato poroko zakonska Kuhar Ignac in Ana. Zlatoporočencema sta v spremstvu svojih otrok in vnukov še krepko korakala v župnijsko cerkev, kjer se je izvršil zlatoporočni obred vpricho velike množice ljudstva. Zlatoporočencema želimo, da bi ju Bog ohranil v zdravju in zadovoljnosti še dolgo let! — Letošnji pust nam je pobral dve nevesti. Andrejčevu Miciko so fantje na konjih spremili z veliko slovesnostjo k poroki. Odsla je z ženinom v sosedni Št. Janž. Obilo sreče!

Sv. Mihael pri Šoštanj. Letos imamo že 11 smrtnih slučajev, 7 domačinov 4 tujci. Prvi po novem letu je umrl starček okrog 80 let Martin Bednjak. Dne 11. februarja je umrl daleč nakoli znani gaberški kovač, star 78 let, Miha Ravljen. Dne 5. februarja se je poročil Martin Golob, po domače Slepč, posestnik v Topolšici, z Jožefo Stropnik v istem kraju. Dne 7. februarja se je poročil v cerkvi Sv. Martina v Velenju Janez Stropnik, po domače Groh, posestnik v Št. Florijanu, in Vošnjak Ida iz ugledne hiše Berglesove iz Velenja. Mladima paroma želimo obilo sreče!

Št. Janž pri Velenju. Veselje in žalost smo doživeli v letošnjem predpustu: dve poroki in en pogreb. Poročila sta se Ruprecht Miha in Glušič Marija ter Felicijan Vinko in Jurko Marija. Obema paroma želimo obilo sreče v novem stanu. Pustni pondeljek je umrla v 16. letu življenja pridna Marijina družbenka Žerjav Jožefa, po domače Lahova v Pirešici. Čeprav popolna sirota, je imela tako svečan pogreb, kakor le malokdo. Od hiše žalosti se je razvil dolg sprevod, ki ga je vodil duhovni voditelj. Na čelu sprevoda je šla Marijina družba z gorečimi svečami, glasno moleč za pokojno sestestro. Pri cerkvi so se pridružili še možje, ki so bili pri velikonočnem nauku,

njegovemu rodu. V taborišču Brajdičevih cigánov bo Vida bolj na varnem kakor pod streho očetove hiše. Za čas besnenja najhujšega kručevskega viharja se bo umaknil on Brajdič s svojo varovanko bolj v notranjost Madžarske, kjer še ne zna nikdo o grabitvi murosolske krasotice in o požigu Bakovcev.

Malhar ciganski, je pihal devojki tako skrbeče in prepričevalno na srce, da je bila hvaležna iz dna srca Bogu in ciganu, da jo je privedla usoda pod cigansko varstvo, ki jo bo otelo tolovajske oskrumbe in nazadnje še najstrašnejše smrti. Prez vsacega pomisleka ali izgovora je sledila starcu skozi trstiko k taboru. Ta se je razprostiral po suhih tleh ob severni strani Hotiški mlak.

Ciganov: moških, žensk in otrok je kar mrgolelo krog ognjev, ki so goreli pod kotlički pri vsakem s platnom pokritem vozu. Ciganska kljuseta so se pasla. Niti z ušesi niso zmigala, ko je stopala mimo Vida s svojim iskrim rjavcem. Glavar cigánov je peljal Veržo k vozu, ki je bil po ciganskem zadržilu neobljuden ter določen za imenitne goste ob priliki gostij in drugih družinskih slovesnosti. Konja naj le prepusti njegovi oskrbi. Večerjo ji bodo pri-

pravile ženske in preuredile njej odkazani voz v prenočišče. Po dnevu se bo lahko vozila ali pa jezdila svojega konja. Vendar bi ji priporočal on, njen varuh, naj bo na potovanju lepo varno pod plahto na vozu, da je ne bi prepoznal pri ježi kak kručevski vohun in jo odtiral na odgovor.

Tako je bila sprejeta Vida med cigane. Postregli so ji z vsem potrebnim in ji prepustili v popolno uporabo snažen, prostoren voz, v katerem je bilo udobno nočevanje in prevoz po dnevu.

Vida se je dobro naspala na od cigank njej pripravljenem ležišču. Drugo jutro pri odhodu od Hotiški mlak je bila povsem uverjena, da ne sme sedaj nikakor preko skrbno zastražene Mure, ampak mora za ceno lastnega življenja s cigani proti severu, da se izogne Kručem, prežečim na njo po celi Krajini. Stari Brajdič je šel poslal navidez najbolj pretkanega cigana na Murosolske in v Veržej. Sporočil bo Ropošu, kako čuva nad njegovo edinko roka starega prijatelja. Privedel mu bo hčerko tudi sigurno nazaj, a zaenkrat je še rešitev edinole v begu in strogem prikrivanju pred maščevalnimi Kručmi.

(Dalje sledi.)

leto med dobrotljivimi prireditvami ples, na katerem zamenjajo gospodarji in služinčad vloge. Tudi letos je prifrčal v London pred imeniten hotel eden avtomobil za drugim, ter se je tamkaj ustavil. Lastnik avtomobila je sedel v obleki služabnika spredej kot sofer pri volanu, za njim pa so se šopirili gosposdov sluga, dekle in kuharica, vsi v odličnih gosposkih oblekah. Plesna dvorana se je napolnila s služinčadjo v gosposki preobleki. Treba še povdariti, da na tej zabavi niso plesali modernih plesov, ampak samo polko ter valček.

tako da je bila cerkev polna. Pri hiši je spregovorila v imenu družbe rajni sosestri zadnje slovo Marija Tržan, ob grobu pa je g. župnik v krepkih besedah slavil srečno smrt Marijinega otroka, na kar so cerkvene pevke in Marijine družbenke zapele žalostinko v slovo. Spavaj mirno, ljuba Pepca, in veseli se v nebesih; pa prosí za nas, da pridemo za Teboj, ker tudi mi hočemo pod Marijinim varstvom tako srečno umreti, kakor Ti. Tudi za nas vse velja: kakoršno življenje, takšna je smrt, takšen pogreb. Zato vsa pridna dekleta pod okrilje Marije in njene družbe ali dekljkega krožka.

Šmarje pri Jelšah. V nedeljo dne 4. marca, priredi tuk. Sadjarska in vrtnarska podružnica predavanje v Katoliškem domu ob 9. uri. Predavalo se bo o obrezovanju mladega in o pravilnem snaženju starejšega sadnega drevja. Predavatelj pride iz Šočanja. Popoldne ob dveh bo pa predsednik tuk. sadjarske podružnice praktično razkazoval to delo v sadonosniku sadjarja Mihaela Bač pri Sv. Miklavžu. Zadnjič sta nam strokovni učitelj g. Vardjan in g. inženjer Teržan prav lepo razložila in nas poučila, kako moramo pravilno saditi in gnojiti sadno drevje. Ne smemo pa obtičati v sredi pota, če res hočemo kaj doseči s svojim prizadevanjem. Ni namreč dovolj če znamo drevo pravilno saditi, treba ga je tudi naprej vzgajati. To je ravno tako, kakor če bi svojega malega otročička naučili hoditi, pa bi ga potem pustili samega, češ, naj hodi, kjer hoče, in naj dela, kar se mu zdi. Lahko si že sami mislimo, kakšen bo tak otrok že v mladosti in kako bo še le z njim v poznejših letih. Zato ste vabljeni vsi sadjarji, ki se zanimate za to koristno in prepotrebno gospodarsko panogo. Prepričan sem, da kdor se za stvar zanima, bo lahko slišal veliko dobrega in zelo potrebnega za napredno sadjarstvo.

Prevorje. V naši župni cerkvi smo obhajali redko slavnost. Posesnik Martin Lah iz Dobja je slavil s svojo ženo Marijo roj. Vrečko, v prisotnosti svojih šestih otrok, številnih vnukov in sorodnikov, biserno poroko. G. arhidijakon Franc Tovornik iz Konjic je ob asistenci domačega g. župnika, g. župnika iz Zagorja in g. kaplana iz St. Vida pri Planini, izvršil ta lepi cerkveni obred. Imel je tudi prav lep govor o zakonu in njega pomenu ter stavil obenem oba starčka-slavljenca novi generaciji za vzgled. Med sv. mašo, ki jo je služil g. arhidijakon, sta oba biserna zakonca prešla z njunimi svaki vred sv. obhajilo. Bilo je ganljivo gledati vso dolgo vrsto otrok in vnukov, ko so pristopali k obhajilni mizi. Slavljenec Martin Lah se je rodil 20. oktobra 1851 v Dobju, a njegova žena Marija dne 26. junija 1853 v znani hiši rodbine Vrečkove v Zegru. Kakor pred 60 leti, sta tudi to gostijo obhajala na Vrečkovem domu. Oba sta v svojem srečnem zakonu preživela težke dni, njuna 60letna zakonska pot je bila posuta s hudim trpljenjem. Toda obupala in omahovala nista. Znova in znova sta se zatekla v molitvi k Njemu in ga prosila pomoči. Z božjo pomočjo sta srečno prebrodila velike zapreke in skrbi. Vse svoje otroke sta vzgojila v strogo katoliškem duhu in jih tudi dobro oskrbela, tako da sedaj na večer svojega življenja z lepim zadoščenjem gledata nazaj na svoja mlada leta. Bog jima še daj mnogo srečnih uric!

Zdole-Kozje. Raznih novic je v našem kraju dosti, katere bi z veseljem čitali naročniki, ki jih je precej in se upa, da bi še jih bilo več. »Slovenskega gospodarja« bi pač moral imeti naročenega vsak zaveden slovenski go-

spodar in kmet. Med tuk. naročniki se je sprožila misel, naj bi nastopili mladi dopisniki in poročevalci. Kriza, ki vlada po svetu, tudi naš davi, najbolj pa kmečki in obrtni stan. Zima in sneg sta nam hudo nagajala. Primanjkuje nam stelje in drv. Vsled silno ledene poti se je pripetilo mnogo nesreč. Minuli teden si je zlomila nogo krava gospe Sotošek v Kozjem na mostu, da so jo morali na mestu zaklati. V kozjanski župniji so bili sedanji predpust 4 oklici in 3 poroke. Vpregla sta se v zakonski jarem zelo spoštovani mladenič Valenčak Janez v Belem štev. 39, ki je prevzel veliko posestvo in pripeljal na svoj dom za gospodinjjo pridno mladenko Gržina Marijo, hčer uglednega kmeta in cerkvenega ključarja iz Zdol. Stric ji je duhovnik pri o. trapistih v Rajhenburgu. Pred tednom se je poročila njena sestrična Krolj Franciška z Uršičem iz St. Petra pod Sv. gorami. Zupstil je svojo hišo in župnijo ter se preselil v Kozje v Podreber. Kozjanski izdelovalec soda vode in malinovca Maček Alojz si je priskrbel svojo družico, sedanjo gostilničarko pri g. Gučeku v Kozjem. Vsem, ki so se vpregli v zakonski jarem, želimo veliko sreče in božjega blagoslova!

Pišce ob Gabrnicah. Zelo veliko je raznih pišečkih skrbi. Za zakonsko življenje se jih je v letošnjem predpustu precejšnje število na tihem pripravljalo, a zgodilo se je tako, da je bilo od vseh komaj polovico izvoljenih. Nič zato, saj do prihodnjega pusta ni več ko eno leto. Tudi naš Fricl se je mislil spraviti pod zakonski jarem, pa mu je izvoljena samica v zadnjem času odpovedala. Hudo se je nato naš ljubi Fricl razjezil, pravočasno pa se je tudi potolažil. Drugega posebno novega nimamo zaenkrat nič. Delo v vinogradih se je že začelo in poteka brez vsega vriska, ker smo vino že skoraj vse spili ali pa prodali, a ob vodi, čeprav je izvrstna, nobenemu do vrskanja ni. Še to povemo cenjenim bralcem »Slov. gospodarja«, da so naše Pišce na pol letoviščarski kraj, primeren tudi za srednje turistično. Komur je za lazenje po nizkih in visokih, ozkih in širokih bregovih, naj jo ubere k nam. Za tujce so sobe, jedača, pijača vsak čas dobiti, a samo denarja se ne more nikjer posoditi, naj ga prinese seboj!

Pišce. O predpust, ti čas presneti, da bi več ne prišel v drugo! Marsikdo je tako zataln in tudi našemu Friclu je ušel ta topli vzdih, ko je na pustni torek ob 23. uri udaril zvon farne cerkve in oznanil, da se ob polnoči začne sveti postni čas. Pa je Fricl preglasno vzdihnil in bi jo skoraj od boljše polovice skupil. Toda hitro se je odrezal: »Ni zame čas presneti predpust, ampak za one reveže in reve, ki so se ženili in možile, pa se ni eno in ne drugo zgodilo. Kaj bo, če se bo kje pojavil slannati možek in bodo gospod pepelili jutri — na pepeinico: Ni si ga dobila, pa ga ne boš? Dohro srce ima namreč naš Fricl in njegova boljša polovica ga prav dobro razume. Toda letos je menda Fricl zastoj vzdihoval, kajti s slannatim možekom in pepeljenjem na pepeinico je bilo vse v redu. Saj pa smo tudi vse kandidate in kandidatke za zakonski stan spravili pod streho, ne samo pod kap ali pod marelo. Od Božiča do pusta smo poročili 10 parov doma, a nekaj je bilo še drugje poročenih. Važno je tudi to, da ljudje razumejo čas in se ženijo in možijo le tak, ki imajo dom in toliko premoženja, da se bo dalo živeti njim in tudi onim, ki še morda pridejo. Povdariti pa moramo še, da se je tekom enega leta poročilo devet članic Marijine družbe. Pridne in vestne so bile hčere

Želite kaj prodati?

Imamo tedensko gotovo 100.000 čitateljev, med temi je Vaš kupec!
Pošijite mali oglas, da ga najdete!

Marijine in zato upamo, da bodo tudi dobre in skrbne žene, matere in gospodinje. In tako so iz vrst Marijine družbe stopila pred oltar Gospodov sledeča dekleta: Šušterič Neža s Sužin Ivanom, Travnikar Alojzija s Kržan Antonom, Cvetko Terezija s Podgoršek Ivanom, Živič Marija z Zakošek Ludvikom, Šulc Ana s Simonišek Alojzijem, Grmovšek Ana z Bertole Ivanom, Ravnikar Marija s Koprivo Mihaelom, Vračun Terezija s Simonišek Jakobom in Petančič Marija s Črneč Mihaelom. Slednja sta darovala za novo mariborsko bogoslovje 100 Din, za kar jima bodi na tem mestu izrečena najlepša zahvala. Marija je gornje neveste vodila do sedaj in upamo, da jih bo tudi naprej, če le one s svojimi možmi ne bodo pozabile na svojo nebeško Mater. Ja namreč vsak sam svoje sreče kovač. Mladim novoporočencem pa želimo vso srečo in blagoslov na pot v novo življenje. Bog jih živi!

Artiče pri Brežicah. Žalostno so v nedeljo dne 18. februarja zadoneli farni zvonovi, ko je nemila smrt stegnila svojo koščeno roko ter presekala kar dvema gospodarjema nit življenja. Umrla sta Anton Novak v najlepši moški dobi 43 let in Janez Sotelšek, posestnik iz Obreža, po kratki mučni bolezni v starosti 64 let. Bil je priljubljen ter skrben gospodar, blag mož svoji ženi in dober oče svojim otrokom. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi občinstva. Pri odprtem grobu mu je zapel novi cerkveni pevski zbor pod vodstvom organista g. Vanovškega ganljivo žalostinko. Zelo težko je bilo slovo, ko so se poslavljali otroci od svojega ljubega očeta. Tolaži nas zavest, da vidimo zopet se nad zvezdami. Vsem prizadetim obeh umrlih naše iskreno sožalje!

Sv. Jedert nad Laškim. Štirikrat se je tu v kratkih presledkih oglasila bela žena. Najprej je vzela 41letnega rudarja Ivana Zemeta, ki si je pravkar uredil stanovanje v prej zapuščenem golški mežnariji. Opravljal je namreč tudi cerkveniško službo ter bil večak v urinem mehanizmu in zvonovnem pritrkavanju. Velikega pogreba so se udeležili tudi tovariši rudarji in vodstvo hudojamskega premogovnika. Za njim žalujejo žena in otrok, brat in sestra učiteljica. Nekaj dni potem se je preselil v večnost 70letni Franc Lovrinc, p. d. Znidar, mož velike vere in Jobove potrpljivosti v bolezni, ki ga je spremljala skoro vse življenje. Nato je segla smrt zopet v Golce ter povabila s seboj 75 let staro vzorno mater B. Napret, bogoljubno ženo, dobrotnico revežev, in vseh, kateri so se oglašali v Golškovi hiši. Nato pa je stegnila smrt še enkrat roko ter rešila trpljenja Barbarinega brata 73letnega Franca Grešaka, p. d. Zdovca, ki ga je že pred petimi leti ohromila kap, da ni mogel več govoriti. Osem let je opravljal cerkveno ključarstvo golške podružnice ter v tovarštvu s svojim svakom, možem Barbare, oskrbel sv. Magdaleno lepa zvonova, težja od prejšnjih, v vojski rekviriranih. Vsi štirje umrli so se krščansko pripravili na ločitev od tega sveta. Ljubezen velike množice jih je spremila na zadnji poti. »Slovenski gospodar« je bil in je stalen gost v njihovih hišah dolgo vrsto let, zato jim kliče: Odpočijte si pri nebeškem Gospodarju!

Iz Saleške doline. Brezposelni pripovedujejo o zanimivem prizoru, ki so ga slišali in videli pred neko mesarjijo v Saleški dolini. Naj ga objavimo. Domačin: To morajo biti mariborski mesarji pravi reveži! — Tujec: Zakaj? — Domačin: Bral sem v tržnem poročilu, da plačujejo Mariborčani za volovsko meso prve vrste po 10 do 12 Din kg. — Tujec: No in...? — Domačin: Kaj ne veste, da plačujemo tukaj za najslabše goveje meso 10 Din za kg? Povrh se takšno meso težko dobi, zakaj v Saleški dolini imajo tudi stare krave prvovrstno meso in naši mesarji slabe živine sploh ne kupujejo. — Tujec: Morebiti pa kmetje tukaj držijo živino zelo drago? — Domačin: Še po 3 Din vam ne plača nikdo najboljših volov, v Mariboru so vsaj po 3.50 in 3.75 Din 1 kg. — Tujec: Takoj otvorim mesarsko obrt v Saleški dolini. — Domačin: Po čem boste pa prodajali prazna goveja čreva? — Tujec: Dam vam jih zastoj. — Domačin: Ne maram za nje. Nisem tak umazanec, ampak plačam našim mesarjem rajše po 1 Din za 1 meter. — Tujec: Če ste tukaj tako nobel, otvoril bom dve mesarji. Jutri začnem.

Iz zagrebške torbe. Res velika je ta torba, zato se tudi vedno lahko kaj iz nje iztrese. Saj kakor pravijo nekaterim ta vsebina ugaja, čeprav ni vselej vzpodbudna. Pa tudi danes ni vse v vzpodbudo! Staviskega povsod imenujejo, pa tudi v Zagrebu nismo brez njega. Kar dva »bratca« ima tukaj, ki sta si prilastila malo preveč besede pri pobiranju mestnega davka. Nista bila ravno najvažnejša gospoda na davkarji, pa sta si znala potrebno oblast sama priskrbeti. Kar tako po domače sta si poklicala davkoplachevalce in se pogovorila z njimi: Če plačaš takoj, se ti davek zniža. Tako so se davki zniževali, a njihni dohodki so rasti. Zato sta se lahko vozila z avtomobilom prav na mehkem, sedaj pa sedita na trdem v luknji. Njuni imeni se sedaj nič kaj s častjo ne imenujeta. — Gledališče in radio sta se sprla. Za sedem jurčkov sta se. Radio pravi, da je za gledališče dosti velika reklama, če se prenašajo igre iz gledališča, a gledališče trdi, da to ne gre. Pa res ni šlo; ker so v gledališču ugotovili, da bo treba opustiti 190 igralcev, če bo tako malo gledalcev. Zato je kar spodobno, da tudi židje, lastniki radija, primerno plačajo. Sedaj pravijo, da so se pogovorili. Jaz tudi pravim: naj le plačajo židje, saj imajo odkod. Tudi to povedo, da se bo pojačila zagrebška radio-postaja, in sicer bo pajačena na 5 kw, bo torej sedemkrat močnejša kot je zdaj. Ljubljanske pa še ne bo dosegla. — Zanimivo je tudi, kaj se časnikarju lahko pripeti, seveda se to ne more zgoditi našemu poročevalcu. »Jutarnji list« (zagrebški dnevnik) je teden prej poročal »o sijajno uspeli prireditvi«, kot je bila. Vse natanko je povedal, kot se je zgodilo. Tako dobro pa je pogodil zato, ker je kar iz programa prepisal (na datum pa je pozabil pogledati), pohvalil pa je tudi, ker grajati je neprimerno, človek se namreč lahko zameri. Vse je bilo prav, samo teden prezgodaj! To povem zato, da boste vedeli, koliko smete verjeti »naprednim«, kadar poročajo o naših rečeh, za katere bi raje vedeli, da jih ne bi bilo. — Družba sv. Mohorja kliče, da se priglasite. Spominjam pri tej priliki na podobno družbo pri Hrvatih. Niso nam Slovencem kos. Točnih podatkov nisem mogel dobiti. Toliko je povedano, da se je koledarja natisnilo 40.000. Po svoti prejete članarine pa sledi, da je rednih odjemalcev nekaj čez 30.000. Rednih knjig dobijo člani devet, plačajo pa zanje po 40 Din. — Židje so v skrbeh. Boje se, da bo padlo tudi tukaj po njihovih glavah. Hitler prav zaradi tega tukaj posebno ugaja, ker je židom posve-

tili, pa bi bilo jako vstreženo, če bi se tudi tu malo zaropotalo. Takole po nekaterih listih se včasih kdo kaj oglasi: »Senzacija« se imenuje neki zagrebški tednik, ki od židov malo pohvalnega pove. Njim se seveda to ne dopade, zato so pa presodili: klin s klinom. Izdali so tednik »Odpore«, kjer razlagajo, da je sploh slovanska natura plemenita in strpljiva, da bi bilo torej prav grdo, če bi ne bili »gostoljubni« Abrahamovim potomcem. Rasizem, pravijo, je grda stvar. Židje so pa sploh jako koristni ljudje. Tako skušajo dopovedati, da se jim ne bi nič kaj dopadlo, če bi morali »romati« v svoje »sveto mesto« iz naše »blagoslovljene« zemlje. — V nedeljo se ponavlja v Jeronimski dvorani narodna igra »Miklova Zala«. Tudi hrvaško občinstvo se za to našo priljubljeno igro zanima in se obeta posebno lepa udeležba. Ko je bila prvič igrana, je tudi »Jutarnji list« prinesel jako pohvalno kritiko.

Razveljavljene občinske volitve.

Cezanjevc.

Upravno sodišče v Celju je pod številko A 414, 1933-6, izdalo tole odločbo:

Zoper občinske volitve, ki so se dne 15. oktobra 1933 vršile v občini Cezanjevc, srez ljutomersko-radgonski, se je v volilnem imeniku vpisani Ribič Ivan mlajši, posestnik v Cezanjevcih, dne 21. oktobra 1933, torej v odprtem roku 8 dni po dnevu volitev, pritožil na upravno sodišče v Celju.

Upravno sodišče je po par. 50 zakona o občinah v nejavni seji odločilo:

Pritožbi se ugotovi in razveljavijo občinske volitve radi nepravilnega postopanja volilnega odbora s tem, da se morajo po par. 50 odstavka 5 zakona o občinah v mesecu dni od prejema te odločbe vršiti nove volitve.

Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

Razlogi:

Pritožitelj navaja več nepravilnosti, ki so se dogodile pri volitvah za občinski odbor zgoraj navedene občine, med njimi pa tudi to, da je volilni odbor dopustil, da se je v glasovalni zapisnik kandidatne liste Vunderl Franceta vpisalo 36 volilcev, ki niso osebno prišli na volišče, nego je zanje volil kot pooblaščenec Smodiš Stanko, posestnik na Stari cesti št. 73. To postopanje pa nasprotuje določili par. 22 banovinske uredbe, po katerem smejo volilci glasovati samo osebno na volišču svoje občine in to ustmeno. Pismonega glasovanja s pooblastili ta uredba in zakon o občinah ne dopuščata.

Upravno sodišče je moralo pritožbi ugoditi, ne da bi se bavilo z drugimi pritožbenimi točkami, ki so le podrejenega pomena, in sicer radi tehle razlogov:

Po par. 35 zakona o občinah smejo volilci glasovati samo osebno in tudi banovinska volilna uredba le dovoljuje, da sme volilec, ki radi težke telesne hibe ne bi mogel glasovati na način, ki je predpisan v par. 20, privedi pred volilni odbor pooblaščenca, da glasuje mesto njega. Iz zapisnika o poslovanju volilnega odbora v času glasovanja in iz priloženih pooblastil izvira, da je glasovalo po pooblaščenču 11 volilcev, ki osebno niso prišli na volišče. Glasovi teh volilcev so torej neveljavni in njih vpoštevanje nezakonito. Ta nezakonitost je pa bistveno vplivala na izid volitev, ker znaša razlika med obema kandidatnima listama le tri glasove.

Zato je moralo upravno sodišče odločiti, kakor je zgoraj navedeno.

Celje, dne 19. decembra 1933.

Vransko okolica.

Upravno sodišče v Celju je pod številko A 455-33-11 izdalo tole odločbo:

Zoper občinske volitve, ki so se dne 15. oktobra 1933 vršile v občini Vransko-okolica, srez celjski, so se v volilnem imeniku vpisani Golavšek Jožef, posestnik, Loke št. 15, in tovariši dne 21. oktobra 1933, torej v odprtem roku 8 dni po dnevu volitev, pritožili na upravno sodišče v Celju.

Upravno sodišče je po par. 50 zakona o občinah v nejavni seji odločilo:

Pritožbi se ugotovi in razveljavijo občinske volitve radi nepravilnega postopanja volilnega odbora s tem, da se morajo po par. 50 odstavka 5 zakona o občinah v mesecu dni od dne prejema te odločbe vršiti nove volitve.

Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

Razlogi:

Na pritožbo zgoraj imenovanih je upravno sodišče po pregledu pritožbe in volilnih spisov ugotovilo, da so se pri volitvah za občinski odbor zgoraj navedene občine dogodile sledeče nepravilnosti:

Pritožitelji trdijo, da si na volišču v Št. Juriju ob Taboru predstavnik in njegov namestnik kandidatne liste Cukala Maksa nista smela ničesar baležiti in da nista smela vpregledati glasovalnih zapisnikov; predsednik volilnega odbora je dal odstraniti iz volilnega lokala predstavnika kandidatne liste Cukala Maksa, kmalu nato pa tudi njegovega namestnika; tudi jima ni bilo dovoljeno, da bi po 18. uri prisostvovala ugotovitvi volilnega rezultata, ki se je razglasil dvakrat: po prvem je dobila kandidatna lista Cukala Maksa 377 glasov, kandidatna lista Žilnika Alojza pa 339 glasov; po drugem razglasu (na občinski deski) pa je dobila Žilnikova lista 379 glasov, torej dva glasova več kakor Cukalova; oba rezultata sta nepravilna, ker je v resnici dobila Cukalova lista 429, Žilnikova lista pa le 247 glasov.

Glede trditve pritožiteljev, da je bila predstavnikoma Cukalove liste na volišču v Št. Juriju ob Taboru onemogočena vsaka kontrola, izvira iz zapisnika o poslovanju volilnega odbora, da predstavniku Cukali in njegovemu namestniku predsednik ni dovolil, da bi zapisovala volilce, češ, da se s takim zapisovanjem moralno vpliva na ostale volilce. Ker se pa predstavnik in namestnik Cukalove liste tem nista hotela pokoravati, sta se po sklepu volilnega odbora morala odstraniti.

Nadalje izvira iz odgovora volilnega odbora na pritožbo, da je bil predstavnik Cukala pripravljen, da opusti zapisovanje volilcev, če bi mu volilni odbor dovolil, da kontrolira zapisnik volilnega odbora. To se mu pa ni dovolilo, »ker se je uradno imenovani volilni odbor čutil s tem v svojih funkcijah užaljenega in je bila njegova uradna neoporečnost postavljena v čudno luč«. Pri zaslišanju pri srezku sodišču na Vranskem pa je predsednik volilnega odbora Sfilgoj Aleksander kot priča pod prisego potrdil, da je vsled zgoraj navedenega razloga dal odstraniti iz volilnega lokala Cukalo in njegovega namestnika. Da bi pa nasprotna lista ne bila privilegirana, je odredil, da se mora odstraniti tudi predstavnik in namestnik Žilnikove liste. Ko se je po 18. uri predstavnik Cukala Maks vrnil v volilni lokal, mu je res rekel, da nima na volišču ničesar več iskati, rezultat pa bo po končanem skrutinju razglašen.